

תהום האשליה – חופש ואחריות-עצמית

שלום ידידי היקרים. ברוך הוא הערב הזה, ברכות לכולכם.

כולכם יודעים ידידי שמחשבות, רגשות, עמדות ושכנועים פנימיים [convictions] יוצרים צורות – צורות שהן אמיתיות בדיוק כמו החומר הארצי שלכם. ככל שהשכנוע הפנימי עמוק יותר וחזק יותר, כך הצורות מקבלות קיום מתמשך יותר ומוצק יותר. הן קיימות בנשמתכם והן קיימות באותו הזמן בעולם הרוח. אם אתם מטפחים עמדות, דעות, שכנועים פנימיים ורגשות נאמנים לאמת, הצורות הללו יתקיימו בעולם של אור; ובתוך הנשמה שלכם, הצורות יצרו ויביאו אליכם אושר, הרמוניה ומה שאתם רשאים לכתוב מזל. צורות נשמה של אמת עשויות מחומר שנשאר לתמיד. הן לא יתפוגגו לעולם וגם אי אפשר להכחידן. שכנועים פנימיים ורגשות של אי-אמת או אי-מציאות, אופיים הפוך. הם עשויים להישאר זמן מה, אבל עמידותם מוגבלת לאורך הזמן שהעמדות האלה מושלות באישיות. ככל שהשכנועים הפנימיים, העמדות, המחשבות והרגשות הם חזקים יותר, כך השפעתם [impact] גדולה יותר וצורתם מוצקה יותר.

את התיב שאתם הולכים בו תיארת לא פעם באמצעות תיאור של נופים המוכרים לכם על פני האדמה. יש שיחים, סבך, מדפי סלע צרים וצוקים. לפעמים ההתקדמות קשה ומתישה, הדרך תלולה וסלעית. פעמים אחרות אתם מוצאים את עצמכם באחו של מנוחה ואור עד שאתם מוכנים להתמודד עם המשוכה הבאה. כל זה אינו רק סימבולי. הצורות האלה קיימות באמת. הן תוצר של העמדות, המחשבות והרגשות הפנימיים שלכם, שרבים מהם יוצרים מכשולים שדרכם עליכם לגשש את דרככם. ככל שהעמדות, השכנועים הפנימיים והמסקנות השגויות הם לא-מודעים יותר, כך הם חזקים יותר. זהו דבר הגיוני, שכן כל מה שנמצא באור המודעות הערה, אם הוא שגוי, הוא נפתח לתיקון. הוא נחשף לעיון ובכך נעשה גמיש ונוח לשינוי. בחיי היומיום אתם עשויים לחוות התרחשויות שעשויות לשנות שכנוע פנימי מודע. עם זאת, אם אינכם מודעים למסקנה או לעמדה כלשהי, היא לא נחשפת ולא ניתן לעיין בה מחדש ולשנותה: היא קשיחה; וככל שצורה היא קשיחה יותר, כך החומר שלה חזק יותר. אם זהו המצב לגבי צורה שנוצרה מאי-אמת, קל לראות שהיא חייבת להפוך למכשול עצום בחיכם.

אם רק תבינו שכל המחשבות והרגשות הם צורות ממשיות, חפצים ודברים ממשיים, תיטיבו להבין מדוע חשוב כל כך לחשוף את הלא-מודע שלכם ולראות מה הוא מכיל. הצורות משתנות מבחינת החומר, החוזק והצורה שלהן בהתאם למה שהן מייצגות, לעד כמה חזקים השכנועים הפנימיים, ומה קשור אליהן. דבר זה תלוי בתורו באופיו ובמזגו של האדם. עתה ברצוני לדון בצורת נשמה אחת נפוצה, הקיימת במידה מסוימת בכל אדם. אקרא לה "תהום האשליה". יש תהום בכל אחד מכם. תהום זו היא לא אמיתית לחלוטין, ועם זאת היא נראית אמיתית מאוד כל עוד לא נקטתם בצעדים ההכרחיים לגילוי אופייה האשלייתי.

כאשר אינכם יכולים להרפות מרצונכם-העצמי, מה שאין פירושו בהכרח שאתם רוצים משהו רע או מזיק, או כאשר אינכם יכולים לקבל את חוסר השלמות של העולם הזה, שפירושו כי אינכם יכולים לגרום לחיים ולאנשים לנהוג לפי הדרך המסוימת שלכם, אפילו אם שלכם עשויה להיות הדרך הנכונה, כי אז נדמה לכם שנפלתם לתהום. ייתכן שמעולם לא תרגמתם את הרגשות הללו למונחים אלה, אך אם תנתחו את הרגשות שלכם, תראו שכך הדבר. יש בכך פחד חזק שכל דבר שקורה בניגוד לרצונכם פירושו סכנה. למותר לומר שהדבר לא חל על כל סיטואציה, על כל האישיות שלכם, או על כל תחום בחיכם. באמצעות עבודה בכיוון זה ובחינת הרגשות והתגובות שלכם לתקריות מסוימות, אתם תהפכו להיות מודעים לתהום האשליה שבכם. אני מבקש מכם לא לסמוך על המילה שלי בעניין זה. חוו [אישית] את האמת שבה!

התהום משתנה בעומקה וברוחבה. רק על ידי פיתוח מודעות לקיומה וגילוי הדרגתי של חוסר המציאות שלה הצורה תתחיל להתמוסס לאיטה. הדבר יכול להתרחש רק אם, בזמן כזה או אחר, אתם מתמסרים אליו. במילים אחרות, מה שנדמה כי קשה להיכנע לו, מה שנראה כמו איום אישי, הוא למעשה לא איום כלל. אם מישהו אחר לא מקבל אתכם, או נוהג בניגוד לציפייה שלכם, דבר זה כשלעצמו אינו איום. גם אין זה אסון אם עליכם לקבל את אי הכשירות [inadequacy] שלכם עצמכם. אולם אינכם יכולים לגלות שכך הדבר אלא אם כן אתם עוברים הישר דרך החוויה. רק אחרי שקיבלתם את אי הכשירות שלכם או של האחר בתחומים שעד עתה לא יכולתם כמעט לעשות זאת, רק אחרי ויתור על רצונכם האישי היכן שנאחזתם בו כאילו היו חייכם תלויים בדבר, רק אז תהיו מסוגלים לשכנע את עצמכם באמת כי שום דבר עוין/שלילי לא קורה לכם. כל עוד התהום קיימת בנשמתכם, נדמה לכם שאתם בסכנה חמורה אם אתם נכנעים או מרפים. נדמה שאתם נופלים לתוך התהום. התהום יכולה להיעלם רק אם אתם מרשים לעצמכם ליפול לתוכה. אז ורק אז תלמדו שאינכם מתרסקים ומושומדים, אלא שאתם מרחפים נהדר. אז תראו כי מה שגרם לכם להיות מתוחים בפחד וחרדה היה אשלייתי כמו התהום.

אני חוזר: התהום לא יכולה להיעלם מעצמה. היא יכולה להיעלם מן הנשמה ומן החיים שלכם רק אחרי שצללתם לתוכה. הפעם הראשונה עשויה לדרוש מאמץ עצום מצדכם, אבל בכל ניסיון מחודש יהיה זה קל יותר.

אני מקווה שלא תבינו אותי לא נכון. אני לא מדבר על ויתור על משהו ללא צורך או רק משום שזהו דבר שגורם לכם שמחה. אני אפילו לא מדבר על ויתור על משהו שיש ברשותכם. אני גם לא מדבר על פחדים מציאותיים שניתן להתמודד איתם

בדרך בונה. אני מתייחס רק לפחדים הקטנים והסמויים שנשמעתם, רק לתסכול ולחרדה שאינכם יכולים להבינם עד הסוף ושאתם מוצאים להם רציונאליזציות אומללות שכאלה. כאשר אדם בקרבנתכם לא מסכים איתכם או כשיש לו מגרעות, אתם עשויים להרגיש מתוחים ומלאי חרדה. אם תנתחו רגשות אלה תגלו שהם מסתכמים בהרגשה שאתם בסכנה משום שהעולם האוטופי שלכם מוכח כלא אמיתי. זהו פחד רפאים אשר גורם לכם להאמין כי חייכם מונחים על כפות המאזניים, אחרת לא הייתם פוחדים כל כך. זוהי התהום שאליה עליכם לצלול כדי למצוא את עצמכם מרחפים במקום מושמדים.

בפעם הקודמת שוחחתי על תפקידה של האוטופיה באישיות האנושית. אמרתי שהעולל שבכם רוצה את הכל בדרך שהוא רוצה זאת, איך שהוא רוצה זאת וכאשר הוא רוצה זאת. אך הדבר הוא יותר מרחיק לכת. הרצון הזה כולל את הרצון בחופש מוחלט בלי אחריות. ייתכן שאינכם ערים לכך שאת זה בדיוק אתם רוצים; אך אני בטוח שאם תחקרו כמה מן התגובות שלכם ותשאלו את עצמכם מה הן אומרות באמת, כאשר תגיעו אל השורש, אין ספק שתגלו כי חלק ילדותי זה בהווייתכם רוצה בדיוק את זה. אתם רוצים סמכות שפירה שתרחף מעליכם ותנווט את חייכם מכל הבחינות, בדיוק כמו שאתם רוצים. אתם רוצים חופש מוחלט מכל בחינה; אתם רוצים להחליט ולבחור באופן עצמאי. אם מסתבר שאלה רצונות טובים, הדבר נזקף לזכותכם. אולם אינכם רוצים לקחת אחריות על שום דבר רע שקורה. לפיכך אתם מסרבים לראות את הקשר בין האירועים שקורים לכם לבין המעשים והעמדות שלכם עצמכם. אתם נוחלים הצלחה רבה בהסתרת הקשרים האלה עד כדי כך שכעבר זמן, נחוצה מידה רבה של מאמץ כדי להוציא את הקשרים האלה לאוויר הפתוח. זה כך משום שאתם רוצים להטיל על הסמכות הזאת את האחריות על הדברים השלייליים בלבד.

רבים מידידי שהם מתקדמים במידה רבה בנתיב זה יאשרו בקלות שהחלק הזה קיים בתוכם. בנייתו האחרון, מחשבה או עמדה זו מסתכמת בדיוק בדבר זה: אתם רוצים חופש בלי אחריות-עצמית. לפיכך אתם רוצים אל שמפנק אתכם ומוותר לכם, כמו הורה המפנק ומקלקל את הילד שלו. אם לא ניתן למצוא את האל הזה – וכמובן שלא ניתן – הוא הופך למפלצת בעיניכם ואתם מפנים לאלוהים את הגב לחלוטין.

את הציפיות שיש לכם מאל זה אתם משליכים גם על בני אדם אחרים, בין אם על אדם ספציפי או קבוצת בני אדם, או על תורה פילוסופית, על אמונה דתית, או על מורה. לא משנה מי או מה. בכל מקרה, הבנתכם את דימוי-האל הלא-מודע לא תהיה שלמה אלא אם תכללו בה את האלמנט הבסיסי-מאוד הזה.

יש חשיבות גדולה לכך שתמצאו בתוכם את החלק שבו אתם רוצים חופש בלי אחריות-עצמית. בשיטת העבודה שלנו, לא צריך להיות לכם קשה מדי לגלות את התחומים הרבים בהם אתם רוצים את זה בדיוק. הרצון יכול להיות קיצוני, אף כי תכופות הוא מוסתר וניתן לגשת אליו רק בדרכי עקיפין. אינני יכול להראות לכם עתה איך הדבר אמור להתבצע, משום שהגישה משתנה מאדם לאדם. לעומת זאת אשמח להצביע לכל אחד מכם על הדרך אם תרצו בכך. לא ייתכן אפילו יוצא אחד מן הכלל. אצל כולכם קיימים התקווה והרצון האלה לפחות באופן כלשהו: [הרצון ב]חופש בלי אחריות-עצמית במידה המרבית. אתם עשויים לרצות לקחת אחריות-עצמית בתחומים מסוימים בחייכם, תכופות במעשים חיצוניים ושטחיים. אולם בעמדה הסופית, העמוקה והחשובה ביותר כלפי החיים בכללותם אתם מסרבים עדיין לקחת אחריות-עצמית, אך רוצים חופש מוחלט.

אם תחשבו על כך ביסודיות, לבטח תראו שמדובר באי-אפשרות. זו אוטופיה! אינכם יכולים להיות חופשיים ונד בבד נטולי אחריות. בה במידה שאתם מעבירים את האחריות מעצמכם אל אחרים, כך אתם מקצצים את [מידת] החופש שלכם. אתם מכניסים את עצמכם לעבדות, פשוט כך.

תוכלו לצפות באותו החוק פועל אפילו בעולם החיות. לחיית המחמד אין חופש, אבל היא גם לא אחראית להשגת מזון ומחסה. חיית בר היא חופשייה, או חופשייה יותר, אך היא אחראית לדאוג לעצמה. דבר זה חייב לחול על האנושות הרבה יותר. היכן שתסתכלו תראו שאין אפשרות אחרת: כשהחופש רב יותר, האחריות רבה יותר. אם אינכם רוצים את האחריות התואמת את דרגת היכולת שלכם, עליכם לוותר על החופש. באופן שטחי הדבר חל על הכל כמעט, מבחירת מקצוע ועד לבחירת ממשלה. אולם התחום שבו האנושות התעלמה מהאמת הבסיסית הזו – שחופש לא יכול להתקיים בלי אחריות-עצמית – אינו נמצא בחוץ אלא בתוך הנשמה האנושית, ובעמדה האנושית כלפי החיים ככאלה.

העולל שבכם אינו רואה ואינו רוצה לראות את הקשר. הוא רוצה באחד בלי השני, ומה שהוא רוצה לא קיים; הוא אשליה או אוטופיה. מחירה של האשליה הוא גבוה מאוד. ככל שאתם רוצים יותר להתחמק מלשלם את המחיר הטבעי וההוגן – במקרה זה אחריות-עצמית תמורת חופש – כך מאמיר המחיר; גם זהו חוק שאינו בר שינוי. ככל שאתם מבינים יותר את הנשמה האנושית, כך תראו זאת ביתר בהירות. כל מחלות הנשמה מתבססות על כך בדיוק: על התחמקות מתשלום המחיר החוקי/ההוגן. יש רצון חזק ועיקש ליהנות משני העולמות, הדרך הקלה.

בסופו של דבר, המחיר שאתם משלמים על ההתחמקות הוא כבד כל כך, מוגזם כל כך ידידי. אינכם ערים לכך עדיין, אבל כן תהיו ערים לכך אם תלכו בדרך המסוימת הזו. חלק מהמחיר הוא המאמץ המתמיד שאתם מכלים בניסיון לאלץ את החיים להיכנס לתבנית האשליה שלכם במובן זה. אילו רק יכולתם לראות את כל המאמץ הפנימי, הרגשי, הייתם מתחללים, משום שכל הכוח הזה יכול היה להיות מנוצל אחרת לגמרי. להרפות מהאשליה וליטול אחריות-עצמית מלאה נדמה לכם כדבר כה

קשה עד שהפחד מכך הופך לחלק גדול מהתהום. נראה שאתם חושבים שתיפלו הישר פנימה אם באמת תיטלו אחריות-עצמית. לפיכך אתם מתאמצים כל הזמן להתרחק ממנה, הודפים אותה, ודבר זה צורך כוח.

תוכלו לראות עתה שהויתור על עולם האוטופיה נראה לכם כמו תהום. ויתור על האוטופיה נדמה לכם כמו הסכנה הגדולה ביותר, ואתם הודפים אותה בכל כוחם של שריריכם הרוחניים. אתם מתרחקים מן התהום, מאבדים כוח יקר לחינם. הויתור על האוטופיה נראה לכם כמו אומללות נוראה. העולם הופך עגום וחסר תקווה בלי שום סיכוי לאושר, משום שמושג האושר שלכם באחד מחלקי המיינד הלא-מודע שלכם אומר שלימות בכל המובנים. אולם כל זה איננו נכון. הויתור על האוטופיה לא יוצר עולם עגום. אל לכם להתיימש בגלל ויתור על רצון והתעוזה להיכנס למה שפעמים רבות נראה לכם מפחיד. הדרך היחידה לגלות את האשליה שבפחד הזה, בתהום הזו ואיכות הרפאים שלה, היא קודם כל לראות בדמיון, להרגיש ולחוות את קיומה בכס במגוון הביטויים והתגובות שלכם בחיי היומיום, ואז לקפוץ לתוכה. אחרת היא לא יכולה להתפוגג.

יש תפיסה שגויה כללית וחשובה מאוד אודות החיים, והיא התוצאה העיקרית של הרצון הלא-סביר בחופש בלי אחריות-עצמית. זהו הרעיון שאתם יכולים להיפגע דרך השרירותיות של האל-שהמצאתם [the god-of-your-image], של החיים, או הגורל, או דרך אכזריותם, בורותם ואנוכיותם של אחרים. פחד זה הוא אשלייתי כמו התהום. הפחד הזה יכול להתקיים רק משום שאתם מכחישים את אחריותכם-העצמית. לפיכך, אחרים חייבים להיות מי שאחראי. אם לא הייתם נאחזים בעיקשות באוטופיה שלכם, [ברצון] לקבל חופש ולסרב לאחריות-עצמית, בקלות הייתם יכולים לתפוס שאתם אכן עצמאיים/בלתי תלויים. אתם המאסטר של חייכם וגורלכם; אתם – ולא אף אחד אחר – יוצרים את האושר ואת האומללות שלכם עצמכם. התבוננות בריבוי הקשרים ותגובות השרשרת תחסל אוטומטית את הפחד שלכם מאחרים, הפחד להפוך לקורבן. תוכלו לקשור את כל התקריות השליליות/לא-נוחות לעמדות השגויות שלכם עצמכם, לא משנה עד כמה לא צודקים עשויים אחרים להיות. אולם אי הצדק [wrongness] שלהם לא יכול להשפיע עליכם. הדבר יתברר לכם ואז תאבדו את הפחד להיות חסרי אונים. אתם חסרי אונים משום שאתם גורמים לעצמכם להיות כך על ידי הניסיון להעביר את האחריות מכם והלאה. אתם רואים אם כך שהפחד הוא המחיר הכבד שעליכם לשלם תמורת ההתעקשות על האוטופיה שלכם.

לאמיתו של דבר, אין כל אפשרות שיגרם לכם נזק מאף חיסרון או מעשה לא צודק של אדם אחר, לא משנה עד כמה עשוי הדבר להיראות כך במבט ראשון. אלה ששופטים רק על פני השטח לא יגלו לא אמת ולא מציאות. רבים מכם מסוגלים לשפוט בצורה עמוקה מבחינות מסוימות, לרדת לשורשי הדברים. במובנים אחרים לעומת זאת, אתם מותנים לשפוט על פני השטח. במובן מסוים זה, רבים מכם מסרבים לוותר על השיפוט על פני השטח משום שאתם מקווים עדיין שעולם האוטופיה יכול להתקיים בפועל. לכן עליכם לפחד מאנשים אחרים, מן השיפוט שלהם, ממעשי העוול שלהם. בחלק זה בהווייתכם אתם אוהבים להתייחס אל עצמכם כאל קורבן בשל עצם הסיבה שהעליתם קודם לכן. מגמה זו כשלעצמה היא סימן לסירוב לקבל אחריות-עצמית.

אם אתם נכונים ומוכנים באמת לקבל אחריות-עצמית מלאה, ראיית האמת תוכיח לכם שנוק לא יכול להיגרם לכם [harm cannot come to you] דרך אחרים. אני רואה מראש שהרבה שאלות צפות בהקשר זה, אולם הרשו לי להבטיח לכם ידידי, שאפילו אסון המוני, והיו רבים כאלה במהלך ההיסטוריה האנושית, יחוס בדרך נס על כמה אנשים ולא על אחרים. לא ניתן להסביר זאת כסתם צירוף מקרים או כמעשהו של האל-שהמצאתם [the god-of-your-image], אלא מפלצתי שמפלה באופן שרירותי כמה אנשים לטובה, ומעניש יצורים אחרים פחות ברי מזל. האל האחר שהמצאתם, זה שמתגמל אתכם על היותכם ילד טוב וחוסך לכם גורל קשה, בעוד אדם אחר חייב להיבחן ולעבור קשיים, גם הוא עיוות, לא פחות מפלצתי מזה הראשון.

אלוהים נמצא בתוכם, וחלק דמוי-אל זה של האלוהות בתוכם מווסת את הדברים בדרך מופלאה, כדי שכל העמדות השגויות שלכם יגיחו לחזית הבמה [במהלך] חייכם – לפעמים בעוצמה רבה ולפעמים פחותה. מגרעות ומעשי עוול של אחרים ישפיעו על [יתקפו את] העמדות השגויות ועל הטעויות הפנימיות שלכם עצמכם. אינכם יכולים להיות מושפעים משום עוול או מעשה של אדם אחר אם אין לכם בתוך עצמכם משהו שנענה לכך, כמו תו מוזיקלי אחד שמהדהד תו אחר.

שוב, אתם בהחלט לא צריכים לסמוך על המילה שלי בעניין זה. כל אלה שהולכים בנתיב מועדים לגלות את האמת אם הם רוצים בכך באמת. חקרו בכנות את ההתרחשויות בחייכם, את הדברים המרגיזים והמציקים. גלו מה בתוכם מגיב או מקביל למאפיינים דומים אצל אדם שהרגיז אתכם – אף שאולי במישור אחר לגמרי – או מגיב בדיוק לקצה ההופכי באדם זה¹. אם תמצאו בתוכם את התו המקביל באמת, אוטומטית תחדלו להרגיש כאילו אתם קורבן. אף שחלק בכם נהנה בדיוק מזה, זוהי שמחה מפוקפקת. היא מחלישה אתכם ומועדת לגרום לכם לפחד. היא כובלת אתכם לחלוטין. בכך שתראו את הקשר בין הזרמים והעמדות הפנימיים והשגויים שלכם לבין ההתרחשות החיצונית הלא ברוכה, תתייצבו פנים אל פנים מול אי הכשירות שלכם, אך מפגש זה תחת להחליש אתכם יגרום לכם להתחזק ולהיות וחופשיים. אתם מותנים כל כך להרגל לעבור את החיים תוך התרכזות בשגיאות לכאורה של אדם אחר, עד שאתם מרגישים קורבנות של הדבר. אתם זורקים אשמה על כולם מימין ומשמאל ולעולם לא מגלים את התו המקביל בתוך עצמכם. דבר זה מסביר מדוע אתם יכולים להיות מושפעים לרעה. אפילו אלה מידידי שכבר למדו לחקור את עצמם בכנות מסוימת נכשלים בכך לעתים קרובות בתקריות היומיום הברורות ביותר. דרוש אימון להתנות את עצמכם ללכת בדרך זו עד סופה. כשתגלו מה התרומה שלכם – לא משנה עד כמה סמויה – בזמן שאתם עוברים חוויה לא רצויה, תחדלו להיות מפוחדים מהעולם.

אם הפחד שלכם מן החיים ומאי-הכשירות של אחרים אינו מתפוגג במידה מסוימת אחרי ממצאים אלה, [הרי ש]אפילו לא גירדתם את פני השטח. ייתכן שגיליתם גורם תורם כלשהו, אך אם לא היתה לו התוצאה הרצויה, אתם עדיין עוסקים בתחבולות². מה שאתם מגלים חייב להגביר בתוכם את הידיעה שאינכם יכולים להיות מושפעים מאחרים באמת, ושאתם המאסטר של חייכם, כך שאין לכם מה לפחד. במילים אחרות, הממצאים שלכם חייבים לגרום לכם לראות את האמת ואת החשיבות של אחריות-עצמית. בנוסף, אחריות-עצמית תחדל להיות משהו שיש להירתע ממנו.

אם עבודה זו מתבצעת בדרך הנכונה, לא תרגישו אשמים על כך. בגישה הנכונה אין מקום לרגשי אשמה. מעצם טבעה, הרגשת אשמה היא הרגשה שחונקת את מאמצים הנחוצים לגלות עוד ועוד אודות עצמכם, והרגשת האשמה כמו אומרת, "אני לא יכול לעצור את עצמי³". אני חייב להרגיש אשמה על משהו שאני לא יכול לעצור את עצמי מלעשות". לפיכך, רגש אשמה מכיל באורח בלתי נמנע יסוד של רחמים-עצמיים. בלי רחמים-עצמיים לא יכול להיות רגש אשמה. הדרך הנכונה והבונה לחיפוש בתוך עצמכם חייבת לחשוף טעויות רבות, מסקנות שגויות רבות, מגרעות רבות והרבה עמדות פגומות. אך אתם תתקלו בכל אלה בלי שמץ אשמה. בעמדה הנכונה, אתם מקבלים את אי הכשירויות שלכם ומתייצבים מולם. בעולם האוטופיה, לא זהו חלק ניכר מהסיבה מדוע אתם דוחים אחריות-עצמית. בהחלטת החלטות עצמאיות, אתם מועדים לעשות טעויות. הילד בכם, הנאחז באוטופיה, מאמין שאסור לכם לעשות טעויות; שעשיית טעות פירושה ליפול לתוך התהום. כאן אתם יכולים לבחון שוב את תקפותו של הפחד שלכם בכך שתקפצו פנימה ותמצאו את עצמכם מרחפים. אתם תראו אז שעשיית טעות היא

¹ "find out what in yourself responds, or corresponds either to a similar characteristic -- although perhaps on a quite different plane -- or to the exactly opposite extreme of the person who has provoked you".

² Subterfuges - רמאות שנועדה להסיג את מטרתך -

³ "I cannot help it".

לא טרגדיה. העולל חושב שאתם חייבים להיכחד אם תעשו טעות, ולכן הוא חושב שאסור לאדם לעשות החלטות עצמאיות שהוא אחראי להן. יש לציין שאמונה זו עשויה להתבטא רק בדרך נסתרת וסמויה מאוד.

מובן מאליו שהאשליה שאסור לכם להיות לא כשירים בשום אופן, מובילה לדחיית האחריות-העצמית, ולהמשך הרצון שלכם להיות חופשיים⁴. עולם האוטופיה, כמו גם תהום האשליה המבעיתה, תלויים לפיכך בשאלה האם למדתם או לא למדתם לקבל את אי הכשירות שלכם, והאם למדתם או לא למדתם להשתחרר ממסקנת הרפאים שאסור לכם לטעות. כה קשה לשאת את האשמה והפחד מעשיית טעויות, עד שאתם מציבים מיני מינים של מחשבות רפאים וצורות-נשמה שהופכות את חייכם לאומללים.

באינטלקט אתם אולי יודעים את כל מה שאני אומר כאן; ייתכן שתודו בקלות בכל מיני מגרעות בלי שמץ אשמה או פחד. במובן מסוים זה, שחררתם את עצמכם מתהום האשליה ומעולם האוטופיה. אולם אין ספק שישנם תחומים בהם אינכם מרגישים מתואמים עם הידע שלכם. בתחומים אלה עלינו להתמקד. בהחלט ייתכן שיש לכם מגרעות מסוימות שהן חמורות לאין ערוך מאשר אחרות, ועם זאת אינכם מרגישים בושה ואשמה [לגביהן]. אתם יכולים להודות בהן בפני עצמכם ואפילו לדון בהן עם אחרים. כאן אתם חופשיים. מגרעות אחרות – אולי פחות חמורות ולפעמים אפילו כלל לא מגרעות אמיתיות אלא רק עמדות – כגון בושה מסוימת, סוג מסוים של חרדה או תגובה – עשויות לגרום לכם להרגיש בושה או אשמה חריפות. אינכם מסוגלים להתמודד איתן, אתם מפנים את המבט, מתאמצים להימנע מלראות אותן. פירוש הדבר הוא שבמובן זה, מסיבה זו או אחרת, אתם חיים בעולם האוטופיה שלכם ולפיכך נאבקים בתהום האשליה.

כל החיים שלכם חייבים להשתנות בדרכים רבות אם אתם מגלים את האמת במה שאני אומר כאן. קבלה אינטלקטואלית של המילים האלה, אין בה די; עליכם לחוות אותן בתוך עצמכם. את זאת ניתן לעשות רק בעבודה שקדנית בכיוון הנכון ובאמצעות נחישות מוחלטת לגלות את האמת המסוימת הזו. מצד שני, אין צורך למוסס מראש את התהום באופן מוחלט על מנת להשתחרר במידה רבה. די בכך שאתם רואים ובוחרים את קיומה בתוכם ואת השפעתה עליכם, ושעשיתם מספר ניסיונות בכיוון הנכון. מספיק לראות את הקשר בין העמדות השגויות שלכם לבין ההתרחשויות החיצוניות שנראו עד עתה שרירותיות. ברגע שאתם תופסים/מבינים עד כמה אתם פוחדים לוותר על האוטופיה על כל השלכותיה, עשיתם צעד עצום לקראת חופש אמיתי ועצמאות אמיתית.

דבר זה ישחרר אתכם מן הפחד הבסיסי שלכם מהחיים. הוא ישחרר כוחות שעד עתה בזבזתם [ויִפְנָה אותם] למטרות בונות, והוא ילד בתוכם יצירתיות מעבר לכל חלום. אחרי שאתם תופסים/מממשים את מה שאני אומר כאן, אחרי שהדבר הוא שלכם ולא ידע מולבש מבחוץ, אתם תעברו דרך החיים מתוך עמדה חדשה לחלוטין: כהוויה חופשייה ונטולת פחד. אתם תדעו מתוך שכנוע פנימי עמוק ששום מילה ושום לימוד לא יכולים להעניק לכם משהו טוב יותר מאשר התפיסה שלכם עצמכם ששום דבר לא יכול להיקרות בדרככם שאינו מתוצרת-עצמית [שלא אתם עצמכם ייצרתם]. אינכם צריכים להתבייש בכך. אתם יכולים לקחת את התמונה החיצונית של הדבר [the out-picturing of it] ואת הנסיבות האומללות שדרכן יהיה עליכם אולי לעבור כתוצאה מכך, ולהפוך זאת לתרופה קונסטרוקטיבית ופרודוקטיבית ביותר עבור עצמכם. דבר זה ישרת את השחרור שלכם במקום את השיעבוד שלכם. אתם תתפסו שאין לכם דבר לפחד מפניו. אתם לא הקורבן של אחרים; אתם לא צריכים להילחם כדי לגרום לאחרים להיות מושלמים, משום שעתה אתם יודעים שחוסר השלמות שלהם לא יכול לפגוע בכם.

כמה מכם עשויים לחשוב שמוזר מאוד שאמת רוחנית בסיסית זו נותרה מעורפלת כל כך במהלך הדורות, אבל יש לכך סיבה טובה ידידי. האנושות [בתהליך] התפתחותה נדרשת להגיע למידה מסוימת של הבנה רוחנית בסיסית בטרם תוכלו

⁴ "...and the continued wish to be free".

לעשות שימוש נכון בידע זה. שכן אם אינו מובן, ידע זה יכול בהחלט לגרום נזק רב. אם טבעו הנמוך של אדם נותר דומיננטי, הוא עלול לומר, "אני יכול להרוג ולבזוז ולהיות אנוכי כרצוני. מעשיי השגויים לא יכולים לפגוע באף אחד אחר". וזה כמובן לא נכון, לא במובן שאליו אני מתכוון. אני מבין ידידי שנראה כאילו יש כאן סתירה מוחלטת. מצד אחד אני אומר שמעשי העוול של אדם אחר אינם יכולים לפגוע בכם. מצד שני אני אומר שאם אתם מצייתים לאינסטינקטים הנמוכים שלכם, הדבר פוגע באחרים. שני הדברים נכונים ידידי. אולם שניהם יכולים להיות לא נכונים אם אתם מבינים אותם במובן הלא נכון. קשה לי מאוד להסביר איך יכולים הפרדוקסים-לכאורה הללו להישאר נכונים. עם זאת, אנסה בהזדמנות עתידית להבהיר זאת, אם תזדקקו עדיין להבהרות. אך אני מאמין שכל אחד מכם שינקוט בגישה מסוימת זו בנתיב שלכם ויחווה אישית את האמת שבמילים שלי, ידע ששניהם נכונים וששתי ההצהרות הללו אינן סותרות זו את זו כלל.

רק דבר אחד ברצוני להוסיף. בהתחלה אולי יהיה נדמה שאין לדבר כל קשר לפרדוקס-לכאורה; אולם כשתחשבו על כך לעומק רב יותר, תראו בבירור שיש קשר. לעתים קרובות אמרתי, ורבים מכם חוו זאת, שהתת-מודע שלכם משפיע על התת-מודע של אדם אחר. הדבר כה נכון וכה ברור עד שאין לכם אלא לפקוח את העיניים כדי לקבל אישור מתמיד לכך בחייכם. אתם יודעים שהאישיות האנושית מורכבת מכל מיני רמות, או אם לבטא זאת אחרת, מכמה גופים סמויים. הרמה שאתם משדרים לאדם אחר תשפיע על אותה הרמה הספציפית באדם האחר.⁵ מה שנובע מהווייתכם האמיתית, מן העצמי האמיתי שלכם, ישפיע על העצמי האמיתי של האדם האחר. מה שנובע מרמה כלשהי של עצמי המסכה שלכם ישפיע על שכבת עצמי המסכה או מנגנון ההגנה הדומה או המקביל באדם השני.

אתן לכם כמה דוגמאות אקראיות שאני בטוח שרבים מכם חוו [אישית]. כאשר אתם ביישנים ושתקנים, הדבר יוצר באדם האחר אפקט דומה, אף שהוא או היא עשויים לבטא זאת באופן שונה לחלוטין. אם אינכם אותנטיים או אם אתם פועלים מתוך רמת גאווה, האדם האחר יגיב אוטומטית באותו האופן. אם אתם ספונטניים ואותנטיים, תראו תגובה מיידית כזו באדם האחר. כל שעליכם לעשות הוא להתבונן בכך. לצורך זה, עליכם להתבונן בעצמכם כמובן, על מנת לקבוע מאיזו שכבה של אישיותכם פעלתם. רק אז תוכלו לקחת את התנהגותו של האדם האחר ואת המנייריזם שלו [או שלה] ולהשוות אותם מול מה ששידרתם. עד מהרה תחדלו ללכת שולל אחרי מראה עיניים. הביישנות שלכם עשויה להיות גלויה; ביישנותו של האחר עשויה להתחבא מאחורי מסכה של חוצפה. אולם אתם תזהו שהאחר בא מאותה הרמה הפנימית. זהו דבר חשוב ביותר ידידי, והוא קשור מאוד לפרדוקס-לכאורה שאינכם יכולים להיפגע מאנשים אחרים. אולם יהיה זה מזיק לפעול לפי הנחה זו כל עוד אתם נכנעים לאינסטינקטים הנמוכים ביותר.

ועתה ידידי, אם יש שאלות אשמח לענות עליהן.

שאלה: מספר פעמים הזכרת אשמה ובושה. האם אדם יכול להתבייש במשהו בלי רגשי אשמה?

תשובה: כן, כמובן. זו תמיד שאלה של מינוח/טרמינולוגיה. יש סוג בריא של בושה שהוא קונסטרוקטיבי ומחזק. ניתן גם לקרוא לו חרטה [repentance]. אם זיהיתם שפגעתם באחרים בלי רצונכם דרך אחת מן הנטיות השגויות שלכם ואתם מצטערים על כך באמת והדבר נותן לכם תמריץ להשתנות, טוב הדבר. אם הבושה לא מחלישה אלא מחזקת אתכם, היא לא מכילה אשמה. אם היא נקויה מרחמים-עצמיים, מהניחוח של "מסכן שכמוני. לא יכולתי לעצור את עצמי. אני צריך עזרה. אנשים לא מתנהגים אלי בצורה הוגנת" וכולי, אז זהו סוג בריא של חרטה שאין לו דבר וחצי דבר עם אשמה. כך שבהחלט אפשרי שבושה תתקיים בלי אשמה. ואפשר גם להיפך, כלומר שיש לאדם רגש אשמה חריף והוא לא בהכרח מתבייש.

⁵ "The level on which you give out will affect that particular level of the other person".

שאלה: פעמים רבות הצהרתך שבדרך כלשהי, הנפש/פסיכה שלנו היא שדה אלקטרומגנטי. האם, מנקודת מבטך, שדה זה דומה במשהו לשדות האלקטרומגנטיים בפיזיקה המודרנית? או האם אלה שדות שונים לחלוטין מבחינת שיעור הרטט [vibration rate] שלהם?

תשובה: שיעור הרטט או התדר יכול להיות שונה מאוד. תלוי במה או במי מדובר. שיעור תדירות הרטט [the frequency rate of vibration] שונה בין בעל חיים לצמח, בין שני בעלי חיים, בין שני בני אדם, שלא לדבר על שוני בין כל הדברים האחרים. כל דבר שיש לו אנרגיה – ואתם יודעים שאפילו החפצים החומריים שלכם מלאים באנרגיה – יש לו שדה אנרגיה אלקטרומגנטי, או הוא עצמו שדה כזה. טבעם של שדות אלה שונה גם בין חפץ אחד למשנהו. הדבר תלוי בחומר שממנו עשויים החפצים, ואפילו בין שני חפצים מאותו החומר יש שוני, משום שגורמים רבים אחרים, גם הם ממלאים תפקיד. אולם העיקרון הבסיסי נותר כמובן אותו הדבר. שדות אנרגיה קיימים בכל הדברים, ממה שנראה כמו חפץ מת ועד למה שהוא בבירור אורגניזם חי. אולם הנביעה שעולה מהם, התדר, שיעור הרטט, הצבע, הטון, הריח, וכל המאפיינים האחרים משתנים לפי מספר גדול של גורמים המשפיעים על השדה המגנטי. רבים מביטוייהם אני לא יכול אפילו לתאר, שכן עדיין לא גיליתם אותם ולכן אין להם שם בשפה האנושית. כמה מהם אתם עשויים אף לא לגלות לעולם במישור ארצי זה. אולם בעיקרון, כולם שדות אנרגיה, וככאלה, ודאי שהם אותו הדבר.

שאלה: האם ניתן להחיל קונספט זה על המערכת הצלילית/טונאלית שלנו, בטווח הקליטה השמיעתי שלנו ומעבר לו? תשובה: כן, בהחלט. אני יכול לחזות זמן כלשהו במישור הארצי שלכם – אחדים מכם עשויים אפילו לראות את תחילתו – זמן שבו יהיו לכם מכשירים למדידת שיעור תדירות הרטט של אדם מבחינת הטון, הצבע וכמה ביטויים/מניפסטציות אחרים – גם למדידת נביעת האנרגיה, אם יורשה לי לכנות זאת כך.

שאלה: גם את הריח? תשובה: דבר זה עשוי לדרוש זמן ארוך יותר; יהיה קשה הרבה יותר לבנות זאת טכנית. אך גם זה עשוי להגיע בסופו של דבר. מכשיר כזה יוכח כמועיל ביותר.

שאלה: האם ניתן יהיה לעשות בו שימוש גם לתרפיה/טיפול? תשובה: [כן]. תרפיה פיזית ומנטאלית כאחת. ניתן יהיה להשתמש במכשיר זה לכל מיני דברים אחרים, שלא לדבר על כך שהוא יוכיח את קיומם של בני אדם מעבר לרמה הפיזית. היות שהמפגש הבא שלנו יהיה מוקדש לשאלות, יהיה זה קונסטרוקטיבי מאוד אם תציגו מספר שאלות הדנות בנושא שלנו הערב.

אני פורש בברכות לכל אחד ואחת מכם ידידי. החוזה והאור שאני מורשה להביא מעולמי זורמים עתה לכל אחד מכם. מי ייתן והם יעזרו לכם, לא חשוב היכן אתם נמצאים בנתיב שלכם ומה הן הבעיות שלכם. מי ייתן ותרגישו את האהבה שאיתה אנו באים אליכם. היו מבורכים, היו באלוהים!

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי

למידע איך למצוא ולהשתתף בפעילויות של נתיב ההתמרה ברחבי העולם, אנא כתבו:

The Pathwork® Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA
Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

ההודעות הבאות נועדו להדריך אתכם בשימוש בשם Pathwork® ובחומר המובא בהרצאה זו. שם רשום לצורכי מסחר ומתן שירותים

Pathwork® (נתיב ההתמרה) הוא סימן רשום בבעלותה של The Pathwork Foundation (הקרן לנתיב ההתמרה) ואין לעשות בו שימוש בלי היתר מפורש בכתב מאת הקרן. הקרן עשויה, על פי שיקול דעתה הבלעדית, לאשר שימוש בסימן Pathwork® על ידי ארגונים או בני אדם אחרים, כגון ארגונים מסונפים וסניפים.

זכויות יוצרים

זכויות היוצרים לחומר של Pathwork Guide – המדריך לנתיב ההתמרה – הם רכוש הבלעדי של קרן Pathwork. שכפול הרצאה זו מותר רק עם עמידה בתנאים של מדיניות הסמל המסחרי וסימון המוצר וזכויות היוצרים של הקרן, אך אין לשנות או לקצר את הטקסט בשום צורה שהיא, וגם אין להסיר את סמלי הזכויות היוצרים, הסימון המסחרי וסמל המוצר או כל הודעה אחרת. גביית תשלום מותרת אך ורק על עלויות השכפול וההפצה. כל אדם או ארגון העושים שימוש בסמל המסחרי של הקרן לנתיב ההתמרה נחשב כמי שהסכים לעמוד במדיניות הסמל המסחרי, סימון השירותים וזכויות היוצרים של הקרן. להשגת מידע או עותק של המדיניות, נא ליצור קשר עם הקרן.